

Invalideorganisationer og Foreningen af Danske Døvblinde, som anmoder om, at der tages højde for handicappedes særlige problemer i relation til denne teknologi. I øvrigt vil jeg i forbindelse med hørings svarene gerne give udtryk for tilfredshed med, at vi modtog den enorme stak hørings svar i god tid før første behandling. Tak for det!

Kristeligt Folkeparti ser frem til en positiv behandling af forslaget i udvalget.

#### **Forskningsministeren (Birte Weiss):**

Jeg synes, det er en god tradition, at den gode stemning breder sig i Folketinget, når vi diskuterer overgangen til netværkssamfundet og en række af de forslag, som jo er virkeliggørelsen af den netværksredegørelse, regeringen lavede til Folketinget for nogle få måneder siden.

Jeg vil godt kommentere et par af de spørgsmål – eller måske skal jeg snarere kalde det konstateringer – der har været undervejs:

Fru Henriette Kjær sagde, at vi har ventet længe på dette forslag, og det kan bestemt ikke benægtes, men grunden til, at vi har ventet længe på det, er jo, at det skulle bygge på et EF-direktiv, og så længe EF-direktivet ikke var der, dvs. så længe vi ikke havde det juridiske fundament, som den danske lovgivning skulle stå på, ville det faktisk have været hasarderet at forsøge at få et lovforslag igennem i Folketinget. Derfor synes jeg, det er en lidt urimelig kritik af mine forgængere. De har kun måttet erkende, at man ikke kan lave opfølgning på et direktiv, før direktivet rent faktisk foreligger.

Til gengæld har vi forberedt os godt til det. Vi har naturligvis i Forskningsministeriet fulgt med i, hvad der undervejs har været af ændringer i direktivforslaget, og derfor var vi i stand til at følge så godt med, at vi rent faktisk kunne ligge med et helt færdigudarbejdet lovforslag, den dag direktivet blev vedtaget i EU. Jeg kan i øvrigt berette fra EU-ministerrådsmødet, at præcis den samme gode stemning, som jeg mærker her i Folketinget, bestemt også bredte sig i ministerrådssalen. Alle var rigtig glade for, at nu var denne ret besværlige sag på plads.

Fordi vi som sagt havde fulgt med undervejs, kunne vi sende lovforslaget til høring dagen efter, at direktivet var vedtaget. Når jeg godt vil sige det, er det for at understrege, at når der har eksisteret utålmodighed i Folketingets partier, har vi haft præcis den samme utålmodighed i Forskningsministeriet.

Jeg synes, det er nogle gode reaktioner, vi har fået. Det afspejler sig i hørings svarene, og det har gjort os lidt klogere på, hvad det kan være for nogle detaljer, vi skal kigge på. Noget har vi taget højde for, og vi vil også være meget åbne over for Forskningsudvalgets behandling af sagen. Derfor tror jeg, man må konstatere, at når arbejdet skulle gøres ordentligt og vederhæftigt, har det ikke kunnet gøres hurtigere end det, der rent faktisk er tilfældet.

Så til hr. Kristian Jensen og andre, der talte om det teknologineutrale, der er bærende i forslaget her: Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi i alle de lovforslag, som vi får og allerede har fået på det digitale område, forsøger så langt, som vi overhovedet kan, at gøre dem teknologineutrale, fordi det simpelthen går så rasende hurtigt med den teknologiske udvikling. Hvis ikke vi gør os alle bestræbelser på at få denne neutralitet, vil vi formentlig skulle ændre vores lovgivning en gang om året, nogle lovemåske oftere. Derfor må den teknologineutrale bestræbelse absolut være i højsædet, og jeg synes også, at det er lykkedes godt her.

Så en kommentar til det, som flere ordførere har været inde på, nemlig hvilken funktion den digitale signatur eller den elektroniske signatur – kald det, hvad man vil – kommer til at få:

Jeg tror, man kan dele det op i to ting: for det første det faktuelle, nemlig at der nu skabes sikkerhed med hensyn til at indgå juridisk bindende aftaler på nettet eller foretage større økonomiske dispositioner. her er det vel ret selvfølgelig, at man har været tilbageholdende, så længe man ikke har kunnet være sikker på, at den teknologi, man havde til rådighed, var tilstrækkelig sikker, ikke alene med hensyn til identifikation, men også med hensyn til den måde, forholdet mellem afsender og modtager i øvrigt skal være. Men rent faktisk skabes der nu sikkerhed.

Den anden type sikkerhed, som jeg tror er mindst lige så vigtig, er den psykologiske sikkerhed. Der er jo ingen, som vil indgå nogle bindende økonomiske aftaler, der forestiller sig, at det kan man gøre på et åbent postkort i dag. Når man gør den slags, ja, så kommer man sin skriftlige meddelelse i en kuvert, og hvis jeg skal bruge det samme billede på det, vi er i gang med her, er det, vi reelt gør – mere udviklet er alt det med den elektroniske signatur ikke – at vi lægger en kuvert om den meddelelse, vi sender frem.